

LJUBAV KOJA ODGOVARA NA LJUBAV

R

5
2011

REČ ŽIVOTA

“Voli Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim”

(Mt 22,37)

u dubinu...

“Koja je zapovest najveća u Zakonu?” Na ovo pitanje Isus odgovara neuobičajeno, objedinjavajući ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjem. Njegovi učenici nikada ne mogu da razdvoje te dve ljubavi, kao što na stablu ne može da se odvoji koren od stabla: što više vole Boga, veća je i ljubav prema braći i sestrama; što više vole braću i sestre, veća je ljubav prema Bogu.

Da li to važi i za tebe?

Mi možemo da volimo Boga jer nas je On voleo prvi. **Ljubav koju nam je zapovedio jeste stoga ODGOVOR NA LJUBAV.**

I mi, poput Isusa, možemo često razgovarati s Njim, prikazujući mu sve svoje potrebe, odluke, planove i obnavljajući Mu svoju isključivu ljubav.

I mi s nestrpljenjem iščekujemo trenutak dubokog susreta s Njim u molitvi, koja je razgovor, zajedništvo i PRIJATELJSKI SNAŽAN ODNOS.

Kako živeti ovu Isusovu zapovest?

Svakako, biti s Bogom u sinovljem i prijateljskom odnosu, a iznad svega čineći to što On želi.

Naš stav prema Bogu, kao i Isusov, jeste da smo uvek okrenuti Ocu, u slušanju, u poslušnosti Njemu, da bismo izvršili Njegovo delo – samo to i ništa drugo.

“Vršiti dobro i potpuno to što On traži.”

I evo nas potpuno uronjenih u ono što se od nas traži u sadašnjem trenutku.

- Govoriti, telefonirati, slušati, pomagati, učiti, moliti, jesti, spavati, živeti Njegovu volju bez ustezanja; vršiti celovite čineve, čiste, savršene, svim srcem, dušom i umom;
- da jedini pokretač svakog našeg dela bude ljubav, tako da u svakom trenutku dana možemo reći: **“Da, moj Bože, u ovom trenutku, u ovom činu, voleo sam Te svim srcem, svim svojim bićem”.**

Samo tako moći ćemo da kažemo da volimo Boga i da uzvraćamo Njegovu Ljubav prema nama.

www.teens4unity.net
www.fokolar.hr

Kako smo živeli:
Labib – Bliski Istok

Jednom sam na putu video staricu. Bila je slepa i veoma je teško hodala. Za mene je ta osoba bila Isus kojeg je trebalo voleti. Zato sam joj se približio, primio je za ruku i otpratio je kući.

Drugi put smo trebali igrati fudbalsku utakmicu. U mojoj ekipi bio je jedan igrač više. Čekao je da mu neko ustupi mesto. Odmah sam pomislio kako bih ja ne njegovom mestu jako želeo da mi neko dopusti da igram. Bez razmišljanja sam dotrčao k njemu i dao mu svoju majicu, pa je mogao da uđe na igralište.

Neki dan sam bio kod dede, zajedno sa celom porodicom. Za vreme ručka sam čuo da se govori o jednom mom stricu koji je bolestan. Posle ručka sam zamolio roditelje da mi dopuste da ga posetim u bolnici.

Živeći tako, uz pomoć i ohrabrenje drugih da volim Boga svim snagama, uvek doživljam ogromnu radost!

▶ Ovaj mesec...

Ponovo izabiram Boga za jedini ideal, za sve u mom životu, opet ga **postavljam na prvo mesto**, živeći savršeno Njegovu volju u sadašnjem trenutku.